

VRIJ EN BLIJ

Christelijk maandblad voor de jeugd onder redactie van P. de Zeeuw J.Gzn.

Waarin opgenomen:

*Vrij en Blij
Lenteleven
Het kleine schouwvenster
Jeugdcourant van de Neerbosch' Cent
Kinderrubriek van de Vriend des huizes*

Met medewerking van:

Wim Broos
M. C. Capelle
Nelly Donker
G. K. Dreijer
Mr. N. W. A. van Eijk
P. H. Fruithof
Jan H. de Groot
P. A. Hekstra
H. van der Holst
Hugo Hoofftman
Joh. van Hulzen
Chr. M. van Leijenhorst
Jo Kalmijn-Spiereburg
Netty Kleingeld
J. P. de Klerk
H. de Koning
Hein Kray
G. Kromdijk
H. Lourense
H. te Merwe
G. Nieuwenhuijsen
K. Norel
J. W. Ooms
P. A. de Rover
Wouter Slob
Co van der Steen-Pijpers
To van Thiel
An Tiemersma
Ab Visser
Annie Vreeland
Anne de Vries

Abonnementsprijs f 3,— per jaar

De jeugdige collectantjes van de Neerbosch-Cent-afdelingen ontvangen het blad gratis. In combinatie met het maandblad „De Vriend des huizes” is de prijs slechts f 1,50 per jaar.

*Adres der redactie:
P. de Zeeuw J.Gzn.
Nijkerk*

*Adres der administratie:
Neerbosch' Uitgeverij
te Neerbosch
Tel. 0 8800 - 2 21 10
Giro 90 87 09*

De genezing van een verlamde

De Here Jezus had met zijn discipelen een reis gemaakt door Galilea. In verschillende plaatsen had Hij gepredikt en wonderen verricht. Het eerste wonder was geweest, dat Hij water in wijn veranderde op de bruiloft te Kana.

Maar na die reis keerde Hij weer terug naar Kapernaüm, want daar woonde de Here Jezus. Daar had Hij een huis, waarin Hij vertoefde, wanneer Hij niet op reis was.

Blijkbaar is de Heiland 's avonds bij donker of in de nacht thuis gekomen, zodat de mensen Hem niet zagen. Want het duurde enkele dagen vóórdát men in Kapernaüm wist, dat Hij weer thuis was.

Maar toen dit eenmaal bekend was, kwamen velen Hem bezoeken. Zij wilden Hem horen spreken en zij hoopten ook voor hun zieken genezing te vinden. In korte tijd was het hele huis vol mensen en zelfs voor de deur stonden er nog velen om toch nog enkele woorden op te kunnen vangen.

Nu was er in de stad een verlamde, een stakker, die niet lopen kon en die ook zijn armen niet gebruiken kon. Hij had gehoord van de wonderen, die de Here gedaan had in Kapernaüm. Zo had hij de schoonmoeder van Petrus genezen, iemand verlost van een onreine geest. En toen was de man tot de gedachte gekomen: Zou Hij mij ook kunnen genezen? Maar vóór hij daarvoor iets kon doen, had de Here Jezus Kapernaüm verlaten. Jammer was dat, heel erg jammer! En nu had hij gisteren gehoord, dat de Here weer thuis was. Hij wilde naar Hem toe. Zeker, om genezen te worden, maar ook om over zijn zonden te praten. Hij wist, dat hij een groot zondaar was en misschien zou de Here... wie weet.

De grote vraag was: hoe kwam hij bij het huis, waar de Heiland was? Hij heeft daarover met deze en gene gepraat en laat hij nu vier mannen vinden, die hem er heen wilden dragen. Met bed en al natuurlijk. Daar sjouwden ze met hem door de straten. Ha, daar ginds zagen zij het huis al. Maar wat stond er veel volk voor de deur. Och heden, daar was geen doorkomen aan. De mannen drongen al, maar niemand ging van zijn plaats.

De zieke man zei toen bedroefd, dat ze maar weer naar huis moesten gaan. Doch daar wilden ze niets van horen. Ze waren er nu eenmaal en nu wilden ze hun doel bereiken ook.

Zoals bij alle oosterse huizen was ook hier buiten langs het huis een stenen trap, die naar het platte dak leidde. Met veel moeite sjouwden ze hem tegen die trap op en op het dak zochten ze naar de plaats, waaronder zich de Here bevond. Toen braken ze de daktegels op, zodat er een gat ontstond, groot genoeg, om het bed door te laten. Met touwen lieten ze de matras langzaam naar beneden zakken en zo lag de zieke man opeens vlak voor de voeten van de Here Jezus. De Here zag het geloof van deze mens en Hij zeide: „Kind, uw zonden worden vergeven!” Dit klonk de man als muziek in de oren. Maar enkele schriftgeleerden zeiden: „Hij vergeeft de zonden en dat kan alleen God doen. Hij lastert God!” Maar de Here zeide: „Het is toch zeker gemakkelijker om iemands zonden te vergeven, dan om zijn verlamde benen beter te maken.” Daarop zwegen ze. En de Heiland zei: „Ik zal jullie laten zien, dat de Zoon des Mensen macht heeft de zonden te vergeven en toen tot de zieke: Tot u zeg Ik: neem je matras op en ga naar huis!” De man stond op — genezen. En alle aanwezigen zeiden: Zoiets hebben we nog nooit gezien!

den ze hem tegen die trap op en op het dak zochten ze naar de plaats, waaronder zich de Here bevond. Toen braken ze de daktegels op, zodat er een gat ontstond, groot genoeg, om het bed door te laten. Met touwen lieten ze de matras langzaam naar beneden zakken en zo lag de zieke man opeens vlak voor de voeten van de Here Jezus. De Here zag het geloof van deze mens en Hij zeide: „Kind, uw zonden worden vergeven!” Dit klonk de man als muziek in de oren. Maar enkele schriftgeleerden zeiden: „Hij vergeeft de zonden en dat kan alleen God doen. Hij lastert God!” Maar de Here zeide: „Het is toch zeker gemakkelijker om iemands zonden te vergeven, dan om zijn verlamde benen beter te maken.” Daarop zwegen ze. En de Heiland zei: „Ik zal jullie laten zien, dat de Zoon des Mensen macht heeft de zonden te vergeven en toen tot de zieke: Tot u zeg Ik: neem je matras op en ga naar huis!” De man stond op — genezen. En alle aanwezigen zeiden: Zoiets hebben we nog nooit gezien!